

Въ недѣлю вѣчера повечеріе глѣмъ мало, на немже поемъ
трипѣснецъ гдѣнна андреа критскаго. Ирмосъ по двѣжды.
Тропаріи коніку ихъ сѣтъ. И послѣдніи ирмосъ оба лика
вѣдѣтъ. Такожде творимъ и въ прочыя великіа седмицы
вѣчеры, на повечеріи. Пѣснь а, глѣсъ и. Ирмосъ:

Сокрышнѣшемъ браніи мышцею своею, и проведшемъ ила
сквозѣ черное море, поимъ емъ, іакъ и збавителю
нашемъ бгъ: іакъ прославиша.

Іулифова цѣломудріе подражаніемъ вѣрніи, разумѣнемъ по-
четшаго человѣческое словесное существо, влацѣмъ хране-
ніемъ пожнѣше добродѣтели дѣятельною.

Добрыхъ недѣланіе оуподобіа смоковницѣ: сегѡ оубо
оуклонимъ, да не и зехнемъ іакоже она тогда, соборнице
листвіемъ покрывающею преднапнедѣща.

Образъ влченъ поднедѣла іулифа, въ ровъ вверженъ бываетъ,
продаетъ ѡ ердннкъ, всѣ терпнѣтъ принопамамый, во
образъ поистиннѣ хртѡвъ.

Смоковницы безплодствіа оубѣжавше братіе, разумѣемъ
образъ, да не и зехнемъ іакоже она тогда, егда воз-
вращаеа члвѣколюбецъ прінде кз ней ала.

Исз за мнрз тцѣса пострадаѣти волею, идетъ со оученики свои
во градъ іерлѣмъ кз вольтѣи стрѣти, юже прінде пострадаѣти.

Прилѣпнѣшеса гдѣви всѣ тцѣсемъ пострадаѣти, готови
бѣдемъ на ѡплеваніе, на поруганіа, и на оунчиженіа:
іакъ да прѣчтѣми егѡ стрѣтѣми прославиша вѣрніи.

Стрѣтѣми страѣти ищѣлаеа, пострадавнѣ ѡ насъ: хотѣ
во пронзѡднѣтъ, на наше существо человѣческое, живо-
твѡрнаа своѣ страданіа, да мы спасеа. **Слава:**

Три безначальна прославляю, три стѣ пою, три сопрѡсѣца
во еднѡмъ существѣ проповѣдаю: еднѣ бо во оцѣ,
снѣ, и дѣѣ славоловнѣа бгъ. **И нынѣ, бгѡроднченъ:**

а. н. с. а. **Жезлз**

нѣ *